

Въ скоро време болярството въ стара Гърция се изродило въ властуваща класа, която използвала своето политическо и обществено надмощие за удовлетворение на съсловнитъ си интереси.

Положението на дребнитъ земевладѣлци и изполичари се влошавало все повече и повече. Особено следъ като се развила търговията и се засилило паричното стопанство (VII в. преди Христа). Докато боляритъ лесно се приспособили къмъ новитъ условия и почнали да участвуватъ въ търговскитъ сдѣлки, дребното селячество обеднѣло още повече. Притиснато било отъ тежки задѣлжения. А въ онова време неизправнитъ длъжници били осждани много строго.

Но стопанскиятъ напредѣкъ въ стара Гърция спомогналъ да се издигне ново съсловие. Покрай селячеството появило се съсловие отъ търговци, занаятчии и моряци, което не могло да търпи политическото надмощие на болярството. И заедно съ селянитъ това ново съсловие (демосъ) започнало борба съ болярството. Борба за писано право и обществени преобразования.

*

Първия протестъ противъ несправедливата властъ на боляритъ срѣщаме у поета Хесиодъ (около 700 год. пр. Христа), който може да се смѣта като баща на грѣцката демокрация.

Хесиодъ билъ синъ на дребенъ търговецъ, преселенъ отъ Мала-Азия въ Беотия. Неговата поетическа дарба се развила още когато той, като момче, пасѣлъ овце по склоноветъ на планина Хеликонъ.

Своитъ пѣсни, съединени въ една поема „Дѣла и дни“, Хесиодъ декламиралъ предъ събрания народъ по улицитъ. Скоро тѣ станали популярни по цѣла Гърция, защото изразявали мжкитъ на бедния народъ и недоволството отъ жестоката властъ на боляритъ.

Една случка изъ частния животъ дала поводъ на Хесиода да пише политически пѣсни.

Сждилъ се съ брата си Перса за бащино наследство. Сждиитъ, подкупени отъ последния, решили тжжбата несправедливо. Тая неправда възбунтувала душата на поета. Въ една своя басня той рисува тържеството на силния и бичува енергично неправдата: — „Ястребъ уловилъ съ остритъ си нокти сладкозвучния славей и го отнесълъ въ облацитъ.

„Пищи горскиятъ славей, мжченъ отъ люта болка. Ала ястребътъ му казва: — Глупако, защо пискашъ? Не си ли въ властта на по-силенъ? Колкото и хубаво да пѣешъ, ще следвашъ, кждето те влача. Ако искамъ, ще те изямъ. Ако искамъ, ще те пусна. Бе-